

Margrethe Vestagers tale ved Folkemøde på Ejer Bavnehøj

Taler

Margrethe Vestager
Økonomi- og
indenrigsminister

Dato

26. juni 2012

Sted

Ejer Bavnehøj

1. Indledning

Det er en udsigt at blive glad af – vores skønne land! Både det storslåede landskab og markerne, der bugter sig og er en del af Ejer Bjerge. Og horisonten, der tillader at se helt til Samsø og Lillebæltsbroen i klart vejr. Det er smukt og det er mangfoldigt. Også selvom der vist skal en kikkert til at se rigtig langt.

Men det er ikke kun landskabet, der er viser sig fra mange sider. Mangfoldigheden er også tydelig med jer – alle I, der er dukket op her i dag. Som et symbol på en levende hverdag på tværs af grænser. Tak for det og tak for invitationen til at tale her i dag.

For nu at dvæle lidt ved landskabet har jeg ladet mig fortælle, at området her gennem årene har været genstand for en til tider heftig debat om, hvor det højeste punkt i Danmark egentlig ligger.

Da vi har at gøre med absolutte størrelser, målt i meter over havet, skulle man tro, at det alene ville være et spørgsmål om definitioner og måleudstyr. Men som med så meget andet, er det alligevel ikke helt så simpelt. Det bliver en kamp om anseelse, om hvilken top der kan kendes som den højeste af dem alle?

Det er et godt kompromisforslag at kalde hele højdedraget som ét samlet plateau for Ejer Bjerge bestående af mange højdepunkter. Og så endda officielt med Stednavneudvalgets godkendelse og dåbsdag. Om det er Danmarks Himalaya skal jeg ikke kunne sige, for jeg har aldrig været i Himalaya. Men det er godt nok som det er.

Hvor ville det være dejligt, hvis vi kunne gøre det samme i dansk politik!

Historisk splittelse og kamp om anseelse bør ikke blokere for kompromisser. Det gælder både det naturskønne område her, det gælder i grænselandet og det gælder ikke mindst på Christiansborg. Det er derfor, at regeringsgrundlaget hedder "*et Danmark, der står sammen*". Det har vi brug for.

***

2. Samarbejde om fælles udfordringer

Som folkemødet her, vil vi i regeringen også gerne slå et slag for samling. Samling på trods af uenighed og på trods af øget splittelse gennem de sidste 10 år. Og med god grund. For siden valget har vi faktisk haft et reformflertal på Christiansborg og dermed et egentligt grundlag for at kunne foretage nogle af de til tider barske, men vigtige ændringer, for at sikre at Danmark kommer godt igennem krisen. Vi arbejder på at komme blokpolitikken til livs. Danmark har ikke brug for splittelse. Danmark har brug for samling.

Die fetten Jahre sind vorbei. Syv fede år, ja næsten et helt årti, nu afløst af magre år. Danmark står, ligesom resten af Europa, over for betydelige udfordringer, som vi bliver konfronteret med hver eneste dag.

Kun sammen kan vi sikre, at Danmark også om fem, 10 og 15 år fortsat er et fantastisk land at leve og bo i. Det er et fælles ansvar - og en fælles glæde at være en del af den opgave.

Samarbejde om fælles løsninger på fælles udfordringer er den eneste ansvarlige vej at gå, for at bringe det danske velfærdssamfund sikkert igennem den nuværende krise, og de udfordringer, der ligger foran os.

Vores land er blevet rigt og stærkt, fordi vi igennem generationer har været gode til at arbejde sammen og stræbt efter lige muligheder for alle borgere.

Og hvis Danmark skal forblive rigt og stærkt, skal vi alle sammen være med til at bære vores del af ansvaret og gøre vores del af opgaven, for at det kan lykkes.

Viljen til samarbejde gør det dog ikke alene. Det kræver også mod at træffe de svære beslutninger. Og det kræver mod at stå ved dem og at blive ved med at stå fast.

***

3. Jobsituationen

Det er næppe gået manges opmærksomhed forbi, at diskussionen om dagpenge har fyldt meget, og sådan skal det være, for det er hårdt at være uden job. Det er netop derfor, at vi fra dag ét har sat fokus på, at vi skal skabe flere arbejdspladser. Både nu og i årene fremover. Men løsningen er ikke at fastholde mennesker på offentlig forsørgelse. Tværtimod skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at skabe job.

Regeringens ambition er klar: Vi ønsker flere i arbejde – færre på forsørgelse.

Diskussionen om, hvordan vi hjælper dem, der har behov for det, er vigtig og tilbagevendende. Hjælper vi bedst ved at give bedre muligheder for at være ledig længere? Eller hjælper vi bedst ved at få den ledige tættere på arbejdsmarkedet, i uddannelse og i job? For mig er svaret ikke svært. For det må trods alt altid være bedst selv at kunne gøre noget.

Der skal være mulighed for at være på arbejdsmarkedet og dermed være en del af det sociale fællesskab. Der skal være mulighed for at kunne bidrage med det, man kan.

I maj måned besøgte jeg et jobcenter i København. Det var dagen efter, at statsministeren, udenrigsministeren og jeg havde præsenteret regeringens 2020-plan. Vores bud på, hvordan vi vil sikre Danmarks økonomi frem mod 2000 og 20. Regeringens plan for, hvordan vi sikrer vores arbejdspladser, vores sundhed og vores børns uddannelse. Absolut ikke nogen nem opgave. Dagbladet Politiken havde udfordret mig og spurgt, om jeg ville møde en række unge arbejdsløse på jobcentret i Skelbækgade og forklare, hvorfor regeringen fokuserer på, at alle skal arbejde mere i en tid med arbejdsløshed. Heller ingen nem opgave. Lige indenfor døren mødte jeg Ihsan, der var blevet mødt af en fyreseddel, da hun kom hjem fra ferie. En anden ung kvinde, Camilla, fortalte, at når hun søger en stilling, får hun ofte ikke noget svar. Ikke engang et afslag.

En af de ting jeg fortalte dem var netop, at regeringen gennem forhandlinger med fagbevægelsen og arbejdsgiverne blandt andet ville sikre flere praktikpladser og sørge for at ældre medarbejdere kan få efteruddannelse, så unge som Ihsan og Camilla kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Da 3-partsforhandlingerne få dage efter kuldsejlede, tænkte jeg også på Ihsan, Camilla og de andre unge, jeg mødte den onsdag i maj. De er fortsat på min nethinde, når vi taler om, hvad vi kan gøre. Derfor er næste fase i regeringens arbejde også at skabe bedre uddannelse. Vi ved, at der er en risiko for at de ufaglærte job forsvinder. Derfor har vi et politisk ansvar for, at flest mulige får en uddannelse – det skal være åbent for alle uanset talent.

Derfor har regeringen besluttet sig for at gennemføre en ungepakke, der sikrer flere praktikpladser og øger jobrotation. Der tilbydes virksomheder videnspiloter – projektansættelse af en højtuddannet medarbejder. Voksenlærlingepiladser, der skal flytte mennesker fra fagområder, hvor det er svært at finde beskæftigelse, over i nye jobudfordringer. Alt sammen ting, der hjælper flere unge ind på arbejdsmarkedet. Vi styrker efteruddannelsen af både unge ufaglærte og faglærte. Det er noget, der medvirker til at vi både kan bevare arbejdspladser og skabe nye. Vi skal hele tiden dygtiggøre os.

***

4. Regeringen gør en forskel på kort og langt sigt

Der er mange myter i dansk politik. Og der er mange ting, som kan være svære at forklare: Hvorfor skal danskerne arbejde mere, når Ihsan, Camilla og deres venner oplever arbejdsløshed?

Regeringen arbejder hver dag for at skabe flere arbejdspladser. Allerede i år og næste år kan vi mærke effekterne af regeringens kickstart, skattereformen, investeringsvinduet, boligaftalen og energiaftalen, som hele Folketinget står bag. Sammen med tilbagetrækningsaftalen vil regeringens initiativer fastholde arbejdspladser og skabe nye arbejdspladser. Beskæftigelsen ventes at være 10.500 personer højere i år og 11.500 personer højere til næste år som følge af regeringens initiativer.. For det er mere end en ambition at skabe flere arbejdspladser. Det *er* en bunden opgave.

Samtidig er det helt afgørende at fastholde den ansvarlige linje i den økonomiske politik. For det er med til at sikre lave renter. Også til gavn for beskæftigelsen.

Internationalt er der stor tiltro til Danmark. Vi har fastholdt vores høje kreditværdighed, fordi vi fører en ansvarlig og troværdig økonomisk politik med styr på de offentlige finanser. Danmark opfattes som en "sikker havn". Det er en status, der er svær at opnå. Og meget let at miste.

Vores status som "sikker havn" betyder, at vi i dag har rekordlave renter. Det store fald i renterne, vi har set siden 2008, betyder, at der i dag er ca. 35-40.000 flere i beskæftigelse.

Det betyder også, at Danmark i dag står bedre end mange andre europæiske lande. Den ansvarlige linje i den økonomiske politik har skabt råderum til de mange initiativer, der er med til at holde væksten og beskæftigelsen oppe i disse år.

I politik gælder det, som for den storslåede udsigt her, at vi også kan have glæde at bruge en kikkert, for at kunne se længere ud i horisonten. Der øjner vi den storm, som i sidste ende kan ramme os. For det er meget kritisk, hvis vi ikke er tilstrækkeligt mange på arbejdsmarkedet til at tage over, når de store årgange går på en velfortjent pension. Det er derfor, vi skal arbejde mere. Ikke i dag eller i morgen, men i de kommende år.

Det er derfor, vi gennemfører reformer. Fordi det er vigtigt, når vi vil sikre et ordentligt samfund til vores børn og børnebørn.

Politik bliver hurtigt fjernet. Abstrakt. Til et abstrakt spil. Sproget bliver tomt.

Men ret beset handler det om grundlæggende ting i vores liv:

- At børnene kan lære at læse, skrive og regne
- At unge får uddannelse og at vi kan blive ved med at lære noget livet igennem
- At der er hjælp at hente når vi bliver syge og at der er omsorg for udsatte og sårbare mennesker

- Og at vi lever i respekt for den natur og den klode der er forudsætningen for at vi overhovedet kan være her.

Det handler om mennesker.

Og ordet reformer betyder jo egentlig bare at vi gør noget anderledes end vi plejer, for at få andre, nye, bedre resultater ud af vores indsats og anstrengelser.

Og hvorfor så:

Jo: vi vil være flere til at gøre arbejdet – og til at forsørge dem, der ikke kan. Og vi vil være dygtige til det.

Og det er en holdning: Det er bedre at så mange som muligt er med og bidrager med at vi som samfund skaffer flere og flere i arbejde.

Derfor ændre vi – reformerer – skat, førtidspension, flexjob, efterløn, energipolitik: Omstilling så vi respekterer

I Bill Clintons kampagne brugte man i sin tid sloganet "*It's the economy, stupid*". Det handler ganske rigtigt om økonomien, men ikke for økonomiens skyld. Det handler om økonomien, fordi den betyder så meget for, hvordan vi kan udvikle vores samfund til gavn for den enkelte. For en stabil og stærk økonomi er forudsætningen for, at man kan have en social balance i samfundet. Det er god socialliberal politik. Derfor har vi påtaget os et ansvar. Fordi vi mener, at det er ansvarspådragende at lade stå til og ikke gennemføre de nødvendige reformer i tide.

***

5. Værdigrundlaget

I dag er det præcis ét år siden, der blev udskrevet valg. Reelt havde valgrygterne svirret længe, og valgkampen og diskussionerne var allerede intense. Men kan I huske, hvad vi diskuterede sidste år?

Sidste år var det grænsebomme, der indtog førstepladsen i den offentlige debat. Da valgkampen var fem dage gammel, var jeg til politisk duel med Pia Kjærsgaard på Tønderhus i Sønderjylland, tæt ved den dansk-tyske grænse. Øget

grænsekontrol var et overskyggende emne. Det er lang tid siden. I dag fylder ordet ingenting mere. Heldigvis.

For vi har skabt en ny balance i udlændingepolitikken og vi arbejder målrettet for at ændre og nuancere udlændingede-batten. Det har allerede flyttet sig milevidt fra de debatter, vi havde sidste år.

Debatten om "dem og os" er død. En debat vi ellers havde vænnet os til gennem mange år. En debat som gang på gang fik ny næring. Til slut med et træk foretaget af VKO med et pointsystem, der var med til at dele den danske befolkning yderligere op, og med en genindførelse af den permanente grænsekontrol, der sendte et klart signal til omverdenen om, at vi havde nok i os selv.

Også diskussionerne om et håbløst pointsystem er forstummet.

Jeg er personlig stolt over, at regeringen reelt har forandret udlændingede-batten og har skabt en ny balance i udlændingepolitikken. Ændringer, der betyder mindre statslig indblanding i, hvordan danske statsborgere lever deres liv. Ændringer og en ny balance, der har reel og konkret betydning for mange danskere. Hver dag.

Sidste år midt under valgkampen besøgte jeg Axel og Tâm Morgenstjerne. De bor i en lejlighed lidt uden for København. De mødte hinanden i Vietnam og har boet sammen i Danmark siden 2005.

Tâm stod overfor at kunne få permanent opholdstilladelse, da Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis pointsystem torpederede deres drømme. Eller som Axel udtrykte det: "Pointsystemet kom som en tyv om natten. Jeg kan ikke se, hvem det hjælper, eller hvorfor".

Tâm havde læst engelsk og fransk på et universitet i Vietnam og arbejdede her i Danmark på et plejehjem, mens hun i sin fritid læste til SOSU-assistent.

For Axel og Tâm gør vores nye regler en stor forskel. En forskel, der betyder, at den usikkerhed, de oplevede, med et slag er forsvundet. Og det er kun rimeligt. For ønsker vi, at Axel og Tâm skal gøre en ekstra indsats, arbejde lidt mere og dermed bidrage til et bedre og stærkere Danmark, bør vi også vise dem den tillid

og tolerance, der skaber ro i deres liv.

Og det er netop en af de ting, der er med til at skabe et Danmark, der står sammen. For ændringerne i udlændingepolitikken er en del af en større fortælling. En fortælling om, at denne regering vægter tillid og tolerance højt.

Det er værdier om frihed for den enkelte, lige muligheder for alle, fællesskab, respekt og tolerance, der gennemsyrrer vores politik. Det handler om mennesker.

***

6. Afrunding

Som med debatten om højden på toppene i Ejer Bjerge – hvilken er den højeste af dem alle? – er det også fristende for politikere at gøre politik til et spil om anseelse. Det må dog ikke stå i vejen for, at der bliver taget fat i de reelle spørgsmål om, hvad det er, vi vil, og hvordan vi skal løse vores fælles udfordringer.

Axel og Tâm er eksemplet på mennesker fanget i det politiske spil, der tegnede udlændingepolitikken i 00'erne. Det samme må ikke ske for Ihsan, Camilla og deres kammerater. Vi vil ikke acceptere, at vi om tre, fem eller syv år skal fortælle dem, at de er blevet ofre for et nyt politisk spil.

Derfor arbejder vi målrettet for at ændre det danske samfund. En ansvarlig økonomisk politik er med til at sikre lave renter til gavn for beskæftigelsen.

Regeringen bærer nu sine reformer ind i en næste fase, hvor det også handler om at investere i hver enkelt af os. Det gør vi bl.a. med uddannelser. For det vi har påbegyndt, vil vi følge til dørs:

Vi har fokus på de udsatte i samfundet.

Vi har fokus på at skabe job, og på, at den hjælp man får som arbejdsløs, er en reel vej tilbage til arbejdsmarkedet og ikke et meningsløst aktiveringstilbud.

Og særligt har vi fokus på økonomien. Og med de ansvarlige økonomiske reformer på plads, vil vi fortsat have råd til et velfærdssamfund, vi kan stå

sammen om.

Verden udfordrer os. Det vil den fortsætte med – også efter krisen. "Et Danmark, der står sammen" er et Danmark, der tager udfordringen op. Så vi bliver flere til at løfte og bliver dygtigere til det. Så løfter vi landet. Og vigtigst af alt mennesker og vores fællesskab.

Tak for ordet.

Kilde

ejer-bavnehøj.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folkemødetale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/margrethe-vestagers-tale-ved-folkemoede-paa-ejer-bavnehoej>